MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS V: 1.9. 1.11.)
Melk, 1471 Seite 262r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

laboribus fatigari. tamen hec discessur
demudo. ne me uinete in corpore mis
sam celebrare plumas. Et cum ei hec
dum pse consulendi dedisset. nunc ingss
est abeundi. Post discessu magistri &
sororis gallus retia sua & sagena nu
mi imponens adwillimarz pbrm uenit
Et cum obtulisset ei retia. mte latomas
a suspicia retetuit omia que gesta fu
erant circa fres suos. Demde infirm
tatis hue causas aperiens. rogauit eum
ut sui tumi dignaret habere. Qui su
sapiens eum cum omni caritatis ob se
quio domum uicina ecclie ei netu con
cessit. a duobus clericis suis magno
labore & theodoro hunc sollicitudinem
omiauit. ut cum omni diligencia ei
cupacion seruiret; Et acti. aliqt
dieb dno qui medie est uer mede
lam infacente cepit sumie cibos. & p
incrementa tempoz confortat. perfec
ta adept est sanitate. Di firmitate
omni humano robore forciore; Q febre
omni laude colenda. o languore sani
tati & gaudio ascribendu. Ecce plo
omni dni pnobis gallus doluit ut am
marum morbos pdicatione sua depellet
tre cum magro n potuit ut nobis uiam
ueritatis ostenderet. Vere pacien
& mitis deus in pditatoribus suis
dam fidem & tempe diu dilacione per
catoru sustinet. doctore ne errantes
deserat retinet.

Diaconus itaq; sepe dicti pbri no
mine hilipoldus. omis hereum sem
tas notas habebat & secessus. So
lebat em piscau & accipitru causa
aperiendo sepe solitudine p uagari
& secreta locoru usu qtidiano p
discere. Nuc cum uir sanus familia
ritatis sue gratiam pstitisset. quesiuit
ab eo an inuenisset uqm in solitudi
ne loca aquis habundante pueris & sa
lubrib planicie stratu & humanis
cultib opportunu. Desidero m gens
anime ferueni creatuo capies in
solitudine dies ducere huic uite con
cessos. unta quod ps pnuciat dicens
Ecce elongaui fugiens & mansi in solitu
dine. expectabam eum q saluum me faciet
et liq. Diacon rndit. Nec o pte soli
tudo aquis est infusa frequentib a
speritate terribilis. montib plena
prelsis. Angustis uallib aspera
bestis possessa seuissimis. Nam pte
ceruos & incauos greges animaliu
uisos gignit pluriimos. apros in nu
merabiles. lupos muneru exercentes
rabie singulares. Cum eo q sit illuc
indurero. ab hui modi hostib deuo
ueris. Ad hec uir sanus rndit. Apli in
qt sentencia est. Si de pnob qs & nos
et sam qm diligentib deum omia coo
pant in bonu. qui liberauit daniele
de lacu leonu: potest & me eripe dma
nu bestiarum. Cum diacon hec rndit
Mitte in pera tua cibaria & rethe pu
uissimu. eras em in trednia te in he
remu. & si inueris locu t acceptabile
age gias deo. & prepti dni & ple ri
gorem. Deus aut qui edurit te de
regione longiqua. ipse sic tobie fa
mulo suo commite dedit celit. ita an
gelu suu mittat nobis sua & ondat
nobis loca desiderib salutarib aptu.
Igit btus uir die eadem p mansit ie
iun. & usq ad altera die diluculu
in orom b pnoctauit. Dignu qpe
erat ut qd diuino inhebat amore. in
stantissima pce dno omedaret.